

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 103.

Tiende Session.

48de Møde.

Torsdagen den 17de December.

(Fortsat.)

Wessely (fortsat): Det var inden 7de „Antegningspost“, og iblandt „Indstillingerne“ fra Statsrevisionen for Finantsaaret 1852—53 hed det under Statsgjælden: Den 7de Post giver ikke Anledning til Indstilling. Statsrevisionen gjorde altsaa ingen Indstilling, og Udvalget gjorde ingen Bemærkning derved. Det er saaledes af Rigsdagen erkjendt, at naar et Spørgsmaal er afgjort ved en Rigsdagsbeslutning og det atter fremkommer i et følgende Regnskab, saa er det ikke nødvendigt for Statsrevisionen atter at indstille det til Afgjørelse for Rigsdagen. Det er i Henhold hertil, at der i Regnskabet for 1853—54 ikke er gjort nogen Indstilling om Statsgjælden. Der er kun gjort opmærksom paa, hvad der er converteret, og den Sum, som er udbetalt, er nævnt; men desuagtet har Folkethingets Udvalg indstillet Summen til Billigelse, og dette forekommer mig er aldeles afvigende fra de Beslutninger, der tidligere ere tagne. Den anden Post under Statsgjælden er forsaavidt af samme Bessaffenhed. Den er indstillet af Folkethingets Udvalg, hvorimod der ingen Indstilling er gjort derom af Statsrevisionen, fordi den angik et Spørgsmaal, der var afgjort ved et foregaaende Statsregnskab, nemlig $\frac{2}{3}$ af 3555 Rd., som angaaer en Ombytning af Kreditbeviser. Indstillingen af Statsrevisionen for 1852—53 er bifaldet af Rigsdagen, og det er i Henhold hertil, at man ikke har fundet det nødvendigt atter at

bringe dette Spørgsmaal frem til Billigelse af Rigsdagen. Det sidste Punkt under overordentlige Udgifter angaaer, som det er Forsamlingen bekendt af, hvad jeg tidligere har ytret, den hele Sum, som er udgivet paa Grund af Loven af Ate Januar 1854. Her ved kommer man ind paa et Spørgsmaal, som er reist af Folkethinget, idet man i de senere Par Aar har forlangt, at enhver Lov, der indeholder en Udgift, tillige skal indeholde en Clausul om, at Pengesudgiften dertil bevilges. Hvis en saadan Clausul ikke findes, og Udgiften ikke særlig er bevilget i Finansloven, forlanger man, at en saadan Bevilling skal gives ved Regnskabet. Statsrevisionen har vedtaget og denne Mening er godkjendt ved tidligere Beslutninger af Rigsdagen, at en Lov, som indeholder en Bestemmelse om en Udgift, derved tillige indeholder en Bemyndigelse for Ministeriet til at udgive Pengene, og dette har Statsrevisionen tidligere udtalt og udtrykt paa den Maade, at man ansaae en saadan Lov for Supplement til Finansloven. Jeg kan ikke skjønne rettere, end at denne Mening af Statsrevisionen er rigtig. Naar en Lov udkommer, og, som her er Tilfældet, indeholder en Bestemmelse om et Tillæg for forskellige Embeds- og Bestillingsmænd, saa maa der deri tillige ligge en Bemyndigelse for Ministeren til at udgive Pengene. Saalænge man kun holder sig til den formelle Side af Sagen, har den ikke synderlig Betydning; men naar man derigjennem vil komme til, at enhver Lov, som indeholder en Udgift, først skal forelægges Folkethinget, troer jeg, at man kommer ind paa et Spørgsmaal, som efter Grundloven ikke saa lige lader sig besvare. Det er bekendt, at Ministeriet al